

Överklagande ingett den 17 november 2008 av Prana Haus GmbH av den dom som förstainstansrätten meddelade den 17 september 2008 i mål T-226/07, Prana Haus GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster, modeller)

(Mål C-494/08)

(2009/C 32/26)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Prana Haus GmbH (ombud: N. Hebeis, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 17 september 2008 i mål T-226/07, Prana Haus GmbH mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster, modeller), och
- förplikta Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster, modeller) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Saken i målet rör frågan huruvida begreppet PRANAHAUS kan registreras som varumärke för "alla slags inspelade bild- och ljudmedier; trycksaker" och för "detaljhandel ... med dagligvaror". Förstainstansrätten fann att PRANAHAUS utgör en upplysning som direkt och konkret beskriver de aktuella varorna och tjänsterna.

I överklagandet gör klaganden gällande att det skett ett åsidosättande av bestämmelsen om absoluta registreringshinder för beskrivande upplysningar i artikel 7.1 c i förordningen om gemenskapsvarumärken.

Enligt klaganden gjorde förstainstansrätten, i strid med bestämmelsens lydelse, en alltför vid tolkning av begreppet "som visar". Dessutom gjordes det en felaktig prövning av huruvida beteckningen PRANAHAUS har en tillräcklig direkt och konkret förbindelse med de aktuella varorna och tjänsterna på ett sådant sätt att omsättningskretsen "omedelbart och utan vidare övervägande" uppfattar att beteckningen visar varorna och tjänsterna i den mening som avses i artikel 7.1 c. Förstainstansrätten beaktade inte vid denna prövning att det för att det ens ska kunna uppfattas ett dolt innehåll i begreppet PRANAHAUS krävs flera komplicerade tankeprocesser. Förstainstansrätten tog i detta sammanhang inte hänsyn till flera faktiska omständigheter som är av betydelse för avgörandet och gjorde därmed en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Förstainstansrätten

gjorde dessutom inte en erforderlig prövning av huruvida begreppet PRANAHAUS är beskrivande för de aktuella varorna och tjänsterna. Förstainstansrätten åsidosatte domstolens rättspraxis när den fann att det var nödvändigt att beteckningen PRANAHAUS hölls tillgänglig för konkurrenterna.

Talan väckt den 14 november 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-495/08)

(2009/C 32/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver och J.-B. Laignelot)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

1. fastställa att Förenade konungariket Storbritannien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 85/337/EEG ⁽¹⁾ i dess senaste lydelse, genom att inte ställa krav på att individuella beslut om att inte genomföra en miljökonsekvensbedömning, enligt artikel 4.2 i direktivet, ska motiveras, och genom att inte tillse att ansökningar om översyn vad avser fysisk planering som rör mineraler "review of mineral planning", nedan kallad ROMP, som lämnades in innan den 15 november 2000 underkastas kraven i direktivet, och
2. förplikta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I enlighet med Förenade konungarikets lagstiftning ställs det krav på motiveringsskyldighet endast när en miljökonsekvensbedömning anses nödvändig. Om den behöriga planläggningsmyndigheten eller ministeriet av någon anledning kommer fram till slutsatsen att en sådan bedömning inte är nödvändig, föreskrivs inte krav på att en motivering ska avges till stöd för denna slutsats. Kommissionen framhåller att individuella beslut som fattats av medlemstater om att inte utföra en bedömning enligt artikel 4.2 i direktivet ska motiveras.

Förenade konungariket har inte antagit lagar i Wales genom vilka ROMP-ansökningar ska underkastas kraven i direktivet.

(¹) Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226).

Den omständigheten att avtalet ingåtts utan föregående anbudsinfordran för att säkerställa att alla redare i gemenskapen behandlas lika, strider dessutom mot kraven i förordning nr 3577/92.

(¹) EGT L 364, s. 7; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 203.

Talan väckt den 20 november 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Malta

(Mål C-508/08)

(2009/C 32/28)

Rättegångsspråk: maltesiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Aquilina och K. Simonsson)

Svarande: Republiken Malta

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Malta har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 1 och 4 i rådets förordning (EEG) 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) (¹) genom att ingå ett exklusivt avtal om allmän trafik med Gozo Channel Company Ltd (GCCL) utan föregående anbudsinfordran, och
- förplikta Malta att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De maltesiska myndigheterna måste, för att ingå ett avtal om allmän trafik mellan Malta och Gozzo, visa att ett sådant avtal är nödvändigt för genomförandet av de villkor om allmän trafik som de anser vara nödvändiga för att säkerställa lämplig trafik på den ovannämnda sträckan samt att avtalet är adekvat mot bakgrund av dess syfte.

Kommissionen medger att en tillräckligt omfattande trafik är nödvändig på sträckan Malta – Gozzo men att de maltesiska myndigheterna inte på något sätt har visat detta eller ens försökt visa huruvida det finns en eller flera privata operatörer med kapacitet att tillhandahålla denna trafik till samma villkor på rent affärsmässiga grunder. De har vidare inte visat att ett exklusivt avtal med GCCL är en lämplig och tillräcklig åtgärd för att säkerställa en sådan trafik.

Talan väckt den 21 november 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-509/08)

(2009/C 32/29)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Sénéchal och I. Hadjiyiannis)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/108/EG av den 15 december 2004 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet och om upphävande av direktiv 89/336/EEG (¹) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2004/108/EG löpte ut den 20 januari 2007. Vid tidpunkten för talans väckande, hade svaranden ännu inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att införliva direktivet, eller i vart fall hade kommissionen ännu inte underrättats om detta.

(¹) EUT L 390, s. 24.